

Sygnatura akt I Ns 792/13

POSTANOWIENIE

Dnia 02 kwietnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział I Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Elżbieta Wiśniewska

Protokolant: Przemysław Przeworski

po rozpoznaniu w dniu 02 kwietnia 2015 r. w Jeleniej Górze

na rozprawie sprawy z wniosku **W. R.**

z udziałem **K. K. (1), R. R., T. Z., M. R., M. Z. (1) i małoletniej M. Z. (2)**

o stwierdzenie nabycia spadku po Z. R. (1) i o zmianę aktu poświadczenia dziedziczenia

postanawia

I. zmienić akt poświadczenia dziedziczenia spadku po Z. R. (1) zmarłym dnia (...) w J., ostatnio stale zamieszkałym w J. sporządzony w dniu (...), (...) przez Notariusza I. K. w Kancelarii Notarialnej w J. przy ul. (...), w ten sposób, że stwierdzić, iż spadek po Z. R. (1) zmarłym dnia (...) w J., ostatnio stale zamieszkałym w J. na podstawie ustawy nabyli: K. K. (1) i R. R. w udziałach po 1/2 części każdy z nich;

II. zasądzić od uczestników postępowania K. K. (1) i R. R. na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze kwoty po 969,87 zł, a od uczestniczki T. Z. kwotę 469,86 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych;

III. zasądzić od wnioskodawczynie W. R. i uczestników postępowania T. Z., K. K. (1) i R. R. na rzecz na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze solidarnie kwotę 50,00 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych;

IV. zasądzić od uczestników postępowania T. Z., K. K. (1) i R. R. na rzecz wnioskodawczynie W. R. kwotę 427,00 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania;

V. w pozostałym zakresie ustalić, że wnioskodawczynie i uczestnicy ponoszą koszty postępowania zgodnie ze swoim udziałem w sprawie.

Sygn. akt I Ns 792/13

UZASADNIENIE

Wnioskodawczynie W. R. działająca przez profesjonalnego pełnomocnika w sprawie z udziałem K. K. (1), R. R., T. Z. wniosła o stwierdzenie, że spadek po Z. R. (1) zmarłym w dniu (...) w J., ostatnio stale zamieszkałym w J. na podstawie testamentu własnoręcznego z dnia (...) nabyli R. R. i T. Z. w udziałach po 1/2 części. Nadto wniosła o orzeczenie o kosztach postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wniosku podniosła, że spadkodawca pozostawił po sobie testament, który sporządził w dniu (...) Z treści testamentu wynika, że spadkodawca powołał do spadku wnuczkę K. K. (1) i syna R. R.. Równocześnie spadkodawca wydziedziczył córkę T. Z. i jej zstępnych z powodu uporczywego postępowania w sposób sprzeczny z zasadami współżycia społecznego wbrew woli spadkodawcy. Do kręgu spadkobierców ustawowych należy także wnioskodawczynie – małżonka spadkodawcy, która w dniu (...) zrzekła się dziedziczenia.

W odpowiedzi na wniosek uczestnicy postępowania T. Z. i R. R. reprezentowani przez zawodowego pełnomocnika wnieśli o stwierdzenie, że spadek po Z. R. (1) na podstawie ustawy nabyli T. Z., R. R. i K. K. (1) w udziałach po 1/3 części. Jednocześnie zakwestionowali testament, zarzucając, że jest on nieważny. Podnieśli, że pismo dołączone do wniosku nie jest testamentem, ponadto został sporządzony w stanie wyłączającym swobodne powzięcie decyzji i wyrażenie woli; mylnego wyobrażenia o rzeczywistym stanie rzeczy oraz że testament nie pochodzi od spadkodawcy.

Na rozprawie w dniu 05 grudnia 2014 r. uczestniczka postępowania K. K. (1) również zakwestionowała ważność testamentu, podnosząc w zapewnieniu spadkowym, że nie pochodzi on od spadkodawcy.

Postanowieniem z dnia 11 grudnia 2013 r. Sąd Rejonowy na podstawie art. 510 k.p.c. wezwał do udziału w charakterze uczestników postępowania zstępnych T. Z.: M. R., M. Z. (1) i małoletnią M. Z. (2).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Spadkodawca Z. R. (1) zmarł 09 maja 2013 r. w J., ostatnio stale przed śmiercią zamieszkiwał w J.. W chwili śmierci był żonaty z W. R.. Z poprzedniego związku miał troje dzieci: T. Z., R. R. i T. R. (1), który nie dożył otwarcia spadku, gdyż zmarł 03 stycznia 2001 r. T. R. (1) pozostawił po sobie córkę K. K. (1). T. Z. ma dwóch synów M. R. i M. Z. (1) oraz wnuczkę M. Z. (2).

/dowód: odpis aktu zgonu spadkodawcy – k. 5; odpis aktu zgonu T. R. (1) – k.6, odpis aktu małżeństwa spadkodawcy – k. 6, odpis aktu małżeństwa K. K. (1) – k. 6, odpis aktu małżeństwa T. Z. – k. 6, odpis aktu urodzenia T. R. (1), - k. 6, odpisy aktów urodzenia M. R., M. Z. (1) i M. Z. (2)- k. 30-31, zapewnienia spadkowe W. R. – k. 76v- 78, K. K. (1) – k. 78-79, R. R. – k. 79-80, T. Z. – k. 80v-81/.

Przed śmiercią spadkodawca leczył się na nowotwór płuc. Zmarł w szpitalu.

/okoliczność bezsporna/

W chwili śmierci spadkodawca był współwłaścicielem w 6/8 części nieruchomości położonej w J. przy ul. (...), w której znajdują się 3 lokale mieszkalne, ale które nie zostały wyodrębnione prawnie jako samodzielne. Poza tym był właścicielem samochodu marki cinquecento o wartości 1.500 zł, samochód marki N. o nieznannej wartości, lokaty w Banku (...), przy czym były to kwoty oscylujące w granicach od 67.000 zł do 70.800 zł, z której to kwoty przeznaczono 10.000 zł na pochówek. Przed śmiercią spadkodawcy środki te zostały pobrane T. Z.. Ponadto w skład spadku wchodziła broń myśliwska, trofea myśliwskie.

/dowód: zeznania wnioskodawczyni W. R. – k.76-77, zeznania uczestniczki K. K. (1) – k.78-79; zeznania uczestniczki T. Z. – k. 80v-81, zeznania świadka R. R. – k. 79v-80; zeznania uczestnika Marcia Z. – k. 157v. -158/

Spadkodawca w dniu 25 kwietnia 2013 r. w swoim domu sporządził testament własnoręczny, który zatytułował „Moja ostatnia wola przekazania za życia mego majątku”. W dokumencie tym spadkodawca zawarł rozrządzenia testamentowe, zgodnie z którymi w punkcie I wydziedziczył swoją córkę T. Z. i jej zstępnych, w punkcie II przekazał swojej żonie W. R. bezpłatną służebność mieszkania, obejmującą lokal znajdujący się w budynku położonym w J. przy ul. (...), składający się z pokoju - 23 m², kuchni -11 m², łazienki – 3,74 m², przedpokoju oraz obejmującą miejsce od ogrodu z prawem poruszania się po całej działce, na której jest posadowiony dom, do tego oddał do korzystania w ramach służebności spiżarnię znajdującą się w piwnicy. Ponadto w punkcie III synowi R. R. przekazał lokal mieszkalny, znajdujący się na parterze budynku położonego w J. przy ul. (...), składający się z dwóch pokoi po 17 m² i 18 m², kuchni 12 m², toalety i prysznic, przekazał do swobodnego korzystania pralnię, piwnicę po lewej stronie, garaż i połowę strychu. W punkcie IV K. K. (1) przekazał lokal mieszkalny położony na I piętrze, składający się z trzech pokoi – 17, 18, 32 m², kuchni, łazienki i przedpokoju oraz piwnicę po lewej stronie i połowę strychu, ponadto w punkcie V zapisał osobom trzecim broń myśliwską i trofea myśliwskie.

/dowód: testament własnoręczny z dnia 25 kwietnia 2013 r.; dowód z opinii biegłego pismoznawcy J. W. – k. 189-202; zeznania wnioskodawczyni W. R. – k.76-77 /

Za życia spadkodawcy pomiędzy nim a córką T. Z. i jej dziećmi dochodziło do licznych nieporozumień. Były one także spowodowane osobą W. R.. Toczyły się sprawy sądowe, w tym m.in. o dział spadku po matce R. R. i T. Z., a także sprawa karna z udziałem M. Z. (1). Spadkodawca przed śmiercią był skłócony z T. Z. i jej synami.

/dowód: dokumenty w aktach sprawy Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze o sygn: I C 232/05, VII K 754/04, I Ns 833/04 oraz dokumenty w aktach Prokuratury Rejonowej w Jeleniej Górze I Ds 2036/06; zeznania wnioskodawczyni – k. 76-77; zeznania uczestniczki K. K. (1) – k.78-79; zeznania uczestniczki T. Z. – k. 80v-81, zeznania świadka R. R. – k. 79v-80; zeznania uczestnika Marcia Z. – k. 157v. -158, zeznania świadka R. Z. – k. 156-157/.

W dniu 21 stycznia 2011 r. W. R. zawarła ze spadkodawcą umowę zrzeczenia się dziedziczenia po nim.

/dowód: umowa zrzeczenia się dziedziczenia - akt notarialny z 21 stycznia 2011 r. rep. A nr 84/2011 – k.11/

Spadkodawca przed śmiercią cierpiał z powodu zaburzeń somatycznych spowodowanych rakiem płaskonabłonkowym płuca lewego z przerzutami do płucaprawego, cukrzycą, nadciśnieniem oraz innymi schorzeniami. Brak informacji, aby leczył się psychiatrycznie. W dokumentacji medycznej nie odnotowano zaburzeń psychotycznych ani otępiennych, nie stosowano leków psychotropowych, prokognitywnych ani tymoleptycznych. Nie opisywano zaburzeń psychicznych także w okresie daty 25 kwietnia 2013 r. W okresie poprzedzającym testowanie i po czynności testowania lekarze i psycholog oceniający stan zdrowia spadkodawcy nie opisywali zaburzeń psychicznych. Okresowo u spadkodawcy stosowano leki nasenne, ale nie miały one wpływu na stan psychiczny spadkodawcy. Spadkodawca w chwili wyrażenia swojej woli w dniu 25 kwietnia 2013 r. nie znajdował się w stanie zaburzeń świadomości, choroby psychicznej lub innych zaburzeń mogących mieć wpływ na świadomość podjęcia decyzji i wyrażenia woli.

/dowód: opinia biegłego psychiatry J. O. – k. 254-257/

W dniu 04 kwietnia 2014 r. w toku niniejszego postępowania spadkowego W. R., T. Z., K. K. (1), R. R. przed notariuszem I. K. sporządzili akt poświadczenia dziedziczenia spadku po Z. R. (1), zgodnie z którym spadek na podstawie ustawy nabyli wprost córka T. Z., wnuczka K. K. (1) i syn R. R. w udziałach po 1/3 części każdy z nich.

/dowód: akt poświadczenia dziedziczenia rep. A br (...) – k. 220-221/

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

W polskim ustawodawstwie występują dwa tytuły powołania do spadku, tj. na podstawie ustawy i testamentu (art. 926 § 1 k.c.), przy czym wskazać należy, że dziedziczenie ustawowe co do całości spadku następuje wtedy, gdy spadkodawca nie powołał spadkobiercy albo gdy żadna z osób, które powołał, nie chce lub nie może być spadkobiercą. Ponadto zgodnie z art. 961 k.c. jeżeli spadkodawca przeznaczył oznaczonej osobie w testamencie poszczególne przedmioty majątkowe, które wyczerpują prawie cały spadek, osobę tę poczytuje się w razie wątpliwości nie za zapisobiercę, lecz za spadkobiercę powołanego do całego spadku. Jeżeli takie rozrządzenie testamentowe zostało dokonane na rzecz kilku osób, osoby te poczytuje się w razie wątpliwości za powołane do całego spadku w częściach ułamkowych odpowiadających stosunkowi wartości przeznaczonych im przedmiotów. Oznacza to, że jeżeli spadkodawca przeznaczył oznaczonej osobie w testamencie jedynie poszczególne przedmioty majątkowe wchodzące w skład spadku, to: jeżeli przedmioty te wyczerpują prawie cały spadek, dziedziczy go na podstawie testamentu osoba, której przedmioty te przeznaczono (art. 961 k.c.), a jeżeli zaś przedmioty te nie wyczerpują prawie całego spadku, do jego dziedziczenia powołani są spadkobiercy ustawowi (art. 931 i nast. k.c.), którzy jedynie zobowiązani są do wydania zapisu osobie wskazanej w testamencie (art. 968 i nast. k.c.) - vide postanowienie SN z 29 listopada 1977 r., III CRN 291/77 (OSP 1978/12/224), postan. SN z 19.10.2000 r., II CKN 505/00, Lex 51988. Przepisy Kodeksu cywilnego nie dają podstaw do twierdzenia, że aby można było mówić o ważnie sporządzonym testamencie, konieczne jest powołanie spadkobiercy.

W okolicznościach niniejszej sprawy spadkodawca Z. R. (2) w dniu 25 kwietnia 2013 r. sporządził testament własnoręczny zatytułowany „Moja ostatnia wola przekazania za życia mego majątku”. Wbrew pierwotnym zarzutom uczestników postępowania złożonym w odpowiedzi na wniosek, które następnie zmodyfikowali wnosząc o stwierdzenie nabycia spadku na podstawie testamentu, uznał Sąd, że pismo z dnia 25 kwietnia 2013 r. jest testamentem własnoręcznym. Wskazują na to okoliczności, w jakich dokument ten został sporządzony – co miało miejsce na kilka dni przed śmiercią, tytuł dokumentu „moja ostatnia wola” oraz fakt, że w swojej treści zawierał rozrządzenia majątkowe na wypadek śmierci. Świadczy o tym także fakt, że spadkodawca w dokumencie tym dokonał aktu wydziedziczenia, co tym bardziej przekonuje, że sporządzony przez spadkodawcę dokument był czynnością dokonaną na wypadek śmierci. Była to czynność bez wątpienia jednostronna i osobista. Natomiast wszelkie dyspozycje spadkodawcy poza testamentem są jedynie wskazówką do wykorzystania, chociażby w trakcie sądowego działu spadku.

W toku postępowania sądowego nie zdołano skutecznie podważyć ważności testamentu.

Przede wszystkim był to testament własnoręczny. Zgodnie z art. 949 § 1 k.p.c. spadkodawca może sporządzić testament w ten sposób, że napisze go w całości pismem ręcznym, podpisze i opatrzy datą. Testament został zaś w całości sporządzony pismem ręcznym przez spadkodawcę, podpisany i opatrzone datą. W świetle treści opinii biegłego pismoznawcy testament został sporządzony w całości przez spadkodawcę, został także przez niego podpisany. Opinię tę Sąd uznał za wiarygodną, albowiem została sporządzona przez biegłego posiadającego wiadomości specjalne w zakresie analizy pisma, zawierała jasne, spójne i logiczne wnioski, przy czym żadna ze stron jej nie kwestionowała. Nie miała wpływu na ważność testamentu okoliczność, że dokument zawierał liczne skreślenia, poprawki i nadpisanie, tym bardziej, że pochodziły one od spadkodawcy. Podobnie bez wpływu na ocenę ważności testamentu pozostawał fakt, że został on sporządzony różnymi kolorami długopisu.

Stosownie do art. 945 § 1 k.c. testament jest nieważny, jeżeli został sporządzony: w stanie wyłączającym świadome albo swobodne powzięcie decyzji i wyrażenie woli, ponadto pod wpływem błędu uzasadniającego przypuszczenie, że gdyby spadkodawca nie działał pod wpływem błędu, nie sporządziłby testamentu tej treści, a ponadto pod wpływem groźby.

W świetle wyżej przedstawionych zarzutów brak było również podstaw, aby uznać testament za nieważny w świetle w/w przesłanek.

Wskazać należy, że sporządzenie testamentu w stanie wyłączającym świadome albo swobodne powzięcie decyzji i wyrażenie woli (art. 945 § 1 pkt 1 k.c.) należy interpretować w nawiązaniu do treści art. 82 k.c. Stąd też uwagi dotyczące wykładni tego ostatniego przepisu mają pełne zastosowanie do składania oświadczenia woli, jakim jest sporządzenie testamentu. Jednakże nawet samo stwierdzenie u spadkodawcy choroby psychicznej nie powoduje samo przez się nieważności testamentu, nie przesądza też o braku zdolności testowania, jeżeli osoba taka nie została ubezwłasnowolniona. W takim wypadku niezbędne jest przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego celem ustalenia zdolności testowania spadkodawcy w chwili sporządzenia przez niego testamentu (post. SN z dnia 30 kwietnia 1976 r., III CRN 25/76, OSP 1977, z. 4, poz. 78). Dopiero ustalenie, że w chwili składania oświadczenia woli testator znajdował się w stanie wyłączającym świadome albo swobodne powzięcie decyzji i wyrażenie woli może prowadzić do nieważności testamentu. Stan wyłączający świadome albo swobodne powzięcie decyzji i wyrażenie woli może być rozumiany tylko jako stan, w którym możliwość wolnego wyboru jest całkowicie wyłączona. Sugestia osób trzecich nie wyłącza swobody powzięcia decyzji. W przeciwnym wypadku niemal każde oświadczenie woli byłoby dotknięte wadą wskazaną w art. 945 § 1 pkt 1 k.c., rzadko bowiem człowiek działa zupełnie swobodnie (post. SN z dnia 21 kwietnia 2004 r., III CK 523/02, Lex nr 585812) – patrz komentarz do art. 945 § 1 k.c. A. K. w LEX.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie potwierdził zarzutów uczestników postępowania, że spadkodawca sporządzając testament działał w stanie wyłączającym świadome albo swobodne powzięcie decyzji i wyrażenie woli. Przede wszystkim przeprowadzony przez Sąd dowód z opinii biegłego psychiatry całkowicie wykluczył taką możliwość. Biegły wskazał w oparciu o dokumentację medyczną i materiał sprawy w szczególności w oparciu o zapewnienia spadkowe wnioskodawczyni i uczestników T. Z., K. K. (1) i R. R., że spadkodawca nie miał zaburzeń psychotycznych

ani otępiennych, nie stosowano leków psychotropowych, prokognitywnych ani tymoleptycznych. Nie opisywano zaburzeń psychicznych także w okresie daty 25 kwietnia 2013 r. W okresie poprzedzającym testowanie i po czynności testowania lekarze i psycholog oceniający stan zdrowia spadkodawcy nie opisywali zaburzeń psychicznych. Okresowo u spadkodawcy stosowano leki nasenne, ale nie miały one wpływu na stan psychiczny spadkodawcy. Przesłuchane w sprawie strony zaprzeczyły także, aby spadkodawca kiedykolwiek leczył się psychiatrycznie, przy czym bez wątpienia miał wiele dolegliwości somatycznych, które nie wpływały na swobodę testowania. Żadna ze stron nie zakwestionowała także opinii biegłego psychiatry, w związku z czym biorąc pod uwagę, że zawierała ona jasne i spójne wnioski, są przyjął ją za podstawę własnych ustaleń faktycznych.

W oparciu o materiał sprawy nie sposób wywieść, aby wnioskodawca działał pod czyjąkolwiek groźbą bądź też przymusem. Niewątpliwie między spadkodawcą a jego członkami rodziny w szczególności z W. R. i T. Z. dochodziło do licznych nieporozumień o charakterze rodzinnym i na tle majątkowym. Wskazują na to akta spraw sądowych toczonych pomiędzy stronami oraz zeznania samej T. Z., jak też R. R., czy W. R.. Spadkodawca miał także zatarg z wnukiem M. Z. (1), który spowodował u spadkodawcy obrażenia skutkujące naruszeniem czynności narządów ciała na okres powyżej 7 dni, tj. o czyn z art.157 § 1 k.k. i za co został skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 24 czerwca 2005 r. Okoliczności te jednoznacznie wskazują, że spadkodawca sporządzając testament nie działał pod wpływem błędu. Jedynym bowiem kryterium przy ocenie błędu jest to, czy gdyby testator znał rzeczywisty stan rzeczy, sporządziłby testament o określonej treści. Wszak bowiem pomiędzy spadkodawcą a T. Z. dochodziło do licznych nieporozumień. Poza tym okoliczności wydziedziczenia i czy było ono skuteczne, czy też doszło do aktu przebaczenia nie jest przedmiotem badania w toku postępowania o stwierdzenie nabycia spadku, a jedynie może być przedmiotem oceny w sprawie o zachówek.

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd Rejonowy ocenił, że sporządzony przez spadkodawcę Z. R. (1) testament był ważny i mógł stanowić podstawę powołania do spadku. Nie mniej jednak Sąd Rejonowy stwierdził nabycie spadku na podstawie ustawy, po ocenie, że spadkodawca nie rozrządził całym majątkiem spadkowym, co w konsekwencji spowodowało nabycie spadku na podstawie ustawy. Spadkodawca dokonał w testamencie jedynie zapisów, które nie objęły całości majątku spadkowego. Spadkodawca był współwłaścicielem w 6/8 części nieruchomości położonej w J. przy ul. (...), w której znajdują się 3 lokale mieszkalne, ale które nie zostały wyodrębnione prawnie jako samodzielne. Poza tym był właścicielem samochodu marki cinquecento o wartości 1.500 zł, samochód marki N. o nieznaney wartości, lokaty w Banku (...), przy czym były to kwoty w granicach 67.000 zł - 70.800 zł. Ponadto w skład spadku wchodziła broń myśliwska, trofea myśliwskie. Spadkodawca rozrządził jedynie częścią udziału w prawie własności nieruchomości, w którym były trzy lokale mieszkalne, przyznając uczestnikom R. R. i K. K. (1) po jednym z nich, zaś co do trzeciego ustanowił jedynie służebność mieszkania, nie przyznając lokalu żadnemu ze spadkobierców. Spadkodawca rozrządził jedynie częścią posiadanego udziału w nieruchomości. Ponadto w skład spadku wchodziły dwa samochody i lokaty pieniężne w kwocie łącznej około 70.000 zł, które pobrała T. Z.. Uznał Sąd, że w tych okolicznościach nie sposób przyjąć, że zapisy wyczerpują prawie cały majątek spadkowy. Powołanie spadkobierców ustawowych (art. 931 i nast. k.c.) w takich okolicznościach nie niweczy spoczywającego na nich zobowiązania do wydania zapisu osobie wskazanej w testamencie (art. 968 i nast. k.c.).

Sąd Rejonowy pominął przy stwierdzeniu nabycia spadku na podstawie ustawy uczestniczkę T. Z., albowiem została ona wydziedziczona, przy czym niezależnie od skuteczności wydziedziczenia, rozrządzenie to stanowiło testament negatywny. Nawet gdyby wydziedziczenie było nieważne nie oznacza to jednoczesnej nieważności wyłączenia od dziedziczenia. Natomiast ma wpływ na prawo do zachowku.

W okolicznościach sprawy uczestnicy postępowania mimo toczącego się postępowania sporządzili akt poświadczenia dziedziczenia przed notariuszem I. K. w dniu 04 kwietnia 2014 r., zgodnie z którym spadek na podstawie ustawy nabyli wprost córka T. Z., wnuczka K. K. (1) i syn R. R. w udziałach po 1/3 części każdy z nich.

Wprawdzie uczestnicy postępowania wnieśli o uchylenie aktu postępowania dziedziczenia, to jednak ich wnioski nie zasługiwał na uwzględnienie. Zgodnie bowiem z art. 669¹ § 1 – 3 k.p.c. Sąd spadku uchyla zarejestrowany akt poświadczenia dziedziczenia, jeżeli w odniesieniu do tego samego spadku zostało wydane postanowienie o

stwierdzeniu nabycia spadku. W przypadku zarejestrowania dwóch lub więcej aktów poświadczenia dziedziczenia w odniesieniu do tego samego spadku, sąd spadku na wniosek zainteresowanego uchyla wszystkie akty poświadczenia dziedziczenia i wydaje postanowienie o stwierdzeniu nabycia spadku. Poza okolicznościami wskazanymi w § 1 i 2, uchylenie zarejestrowanego aktu poświadczenia dziedziczenia jest dopuszczalne jedynie w przypadkach wskazanych w ustawie. Biorąc pod uwagę, że przed sporządzeniem aktu poświadczenia dziedziczenia nie zapadło jeszcze postanowienie o stwierdzeniu nabycia spadku, zaś przepisy Kodeksu cywilnego nie zawiera przepisu szczególnego regulującego kwestię sporządzenia aktu poświadczenia dziedziczenia w okolicznościach adekwatnych do niniejszej sprawy, zachodziły przesłanki do zmiany aktu poświadczenia dziedziczenia. Stosownie do art. 679 § 4 k.p.c. przepisy art. 679 § 1 – 3 k.p.c. dotyczące zmiany postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku stosuje się odpowiednio zarejestrowanego aktu poświadczenia dziedziczenia. W świetle materiału sprawy zachodziły więc przesłanki do zmiany aktu poświadczenia dziedziczenia na podstawie art. 679 k.p.c. poprzez stwierdzenie, że spadek na podstawie ustawy nabyli syn spadkodawcy R. R. i wnuczka K. K. (1) w udziałach po 1/2 części każdy z nich.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 520 § 1 i 3 k.p.c. Uczestnicy kwestionując ważność testamentu swoim działaniem wywołali koszty przed Sądem, przy czym ich pierwotne wnioski przed zmianą stanowiska na ostatniej rozprawie i tak ostatecznie nie zostały uwzględnione. W sprawie na poczet dowodu z opinii biegłych T. Z. uiściła zaliczkę w kwocie 500 zł. Łączne koszty wyniosły 2.909,60 zł (653,60 zł – kopia dokumentacji medycznej, 906 zł – wynagrodzenie biegłego pismoznawcy, 1.350 zł – wynagrodzenie biegłego psychiatry). Uczestnicy w takim samym stopniu byli zainteresowani wynikiem postępowania, więc koszty te winni ponieść w częściach równych. Uwzględniając, że uczestniczka T. R. (2) uiściła zaliczkę w wysokości 500 zł, zasądzeniu od niej na rzecz Skarbu Państwa podlegała różnica w wysokości 469,86 zł, zaś od pozostałych uczestników tj. K. K. (1) i R. R. kwoty po 969,87 zł. Biorąc pod uwagę, że w sprawie istniał spór co do ważności testamentu, który ostatecznie okazał się być testamentem ważnym, a strony w różnym stopniu były zainteresowane wynikiem sprawy, Sąd zasądził od uczestników K. K. (1), R. R. i T. Z. na rzecz wnioskodawczyni koszty postępowania w łącznej kwocie 427 zł (360 zł – koszty zastępstwa procesowego, 50 zł opłata sądowa od wniosku i 17 zł opłata skarbową od pełnomocnictwa).